

den Lov mod dem, thi de have Lovskraft indenfor denne Kreds (H. Hage: Det vilde Domstolene ikke gjøre). Jo, det maae de netop, naar de Ord „have Lovskraft“ staae; tager man derimod disse Ord bort, saa kan Sagen stille sig anderledes (H. Hage: Læs § 7). Det kan ikke hjælpe, § 7 kan ikke udelægge, hvad der staaer i § 8. Holder man sig ganske simpelt til at give Vedtægter for en enkelt Kreds, saa have de den Natur, som Vedtægter engang have, hverken meer eller mindre; men her give vi paa engang Vedtægterne en anden Betydning, en stærkere Betydning. Er dette Ord kommet herind af Ubetænkksomhed, saa er det en farlig Ubetænkksomhed, og er det kommet ind med Overlæg, da er det et Beviis for, at man bevæger sig paa den Vej, hvor paa jeg siger man længe har bevæget sig, den nemlig, som gaaer ud paa igennem saadanne Love lidt efter lidt at vende tilbage til en ministeriel Absolutisme. Det er det, som ligger i hele Lovforslaget og som efterhaanden er kommet til at ligge i mangfoldige af vore øvrige Love. Det er atter en Gjentagelse af den sædvanlige Talen om Sagkyndighed lige overfor Rigsdagen; det er en Ringeagt af Rigsdagen, som bringer til at ville tage fra den, fra den lovgivende Magt, og lægge det over til Andre, som man agter høiere.

Nu komme vi til den Paragraph om Politimesterens Myndighed, hvorover et æret Medlem her i Thinget (Gomard) var saa tilfreds, fordi dens Bestemmelser ikke førte til Vidtløftighed; men han lagde nok ikke Mærke til, at den fører til den Vidtløftighed, at Politimesteren taber sin frie Handlekraft og besfinder sig ligeoverfor et Raad, hvoraf han først har været Medlem, og som derpaa optræder som hans Dommer, nemlig mellem ham og den private Person, og, efterat dette Raad har afgivet dette sit Skjøn, saa staaer det atter som en ny Lov, som Domstolene ikke kunne kaste overende. Naar man vil læse den sidste Deel af § 11, vil man finde dette meget simpelt; det hedder nemlig der: „disse Skjøn skulle ved Paaskjendelsen af de derom reiste Retsfager tages tilfulde af Domstolene“ —, det er altsaa en ny Lov; Domstolene skulle ikke mere lade

udnævne de Skjønsmænd, til hvilke de skulle støtte deres Dom, eller til hvilke Executionen af deres Dom skal støttes; men et Skjøn, som er givet imod den offentlige Myndighed, der har givet sig tilkjende gennem Politimesteren, skal, naar Retsfager reises, være en Lov; Domstolene skulle dømme derefter, og naar, i hvilke Tilfælde? Naar de paagældende Autoriteter ikke finde, at der er gaaet udenfor Grændserne af den dem ved Lovgivningen i Almindelighed eller vedkommende Vedtægt tillagte Myndighed. Der seer man altsaa, hvad det er for en Myndighed, man lægger i disse Sundhedscommissioners Haand. De faae først den Indflydelse, som det giver at være paa Raad med Politimesteren i de Tilfælde, hvor denne skal handle, og, naar Private klage over Politimesterens Maade at handle paa, saa skulle de dernæst kunne afgive et Skjøn, som paaany er en Lov, som skal afgjøre Sagen, som Domstolene ikke kunne gjøre Indsigelse imod; de skulle kun undersøge, om dette Skjøn strider mod de Vedtægter, der ere blevne til, ikke ved den lovgivende Magt, men ved denne Delegation af den lovgivende Magt, som vi herved kalde tillive. Det troer jeg ikke paa nogen Maade kan bestaae i en constitutionel Forfatning, og det vilde lidt efter lidt føre til, at den virkelig lovgivende Magt hørte op, at den faldt ud i lutter Stumper og Stykker til flige Delegationer.

Vi komme nu til § 12. Her siger den ærede Minister til et Udtryk, som jeg havde brugt: Ja, under saadanne Omstændigheder skal ogsaa en Beleiringstilstand indtræde. Vel, det indrømmer jeg, men ved Indtrædelsen af en Beleiringstilstand er der En, som bærer et byrdefuldt Ansvar for det udstedte Decret, hvorimod Ansaret her drufner i en Sundhedsdirection; det er Feilen. Den ærede Minister siger, at Amtmanden nu har den samme Myndighed, men dermed er jeg meget bedre fornøiet, det er meget simplere. Hvorledes er Forholdet, naar en General sammenkalder et Krigsraad; er han Krigsraadets Villie undertastet? Nei, Krigsraadet bliver ikke Andet end raadgivende for ham, han handler under sin egen Ansvarlighed, og det Samme maa være